

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2020/13 HATÁROZATA

(2019. december 19.)

az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal és régiókkal kötendő gazdasági partnerségi megállapodások uniós hatáskörbe tartozó vonatkozásairól folytatandó tárgyalásra vonatkozó tárgyalási irányelvek módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 90. cikkére, 100. cikke (2) bekezdésére, 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, valamint 209. cikkére, összefüggésben 218. cikke (3) és (4) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

mivel:

- (1) 2002. június 17-én a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy gazdasági partnerségi megállapodások megkötésére irányuló tárgyalásokat folytasson az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országokkal és régiókkal, és irányelveket fogadott el az említett tárgyalásokra vonatkozóan.
- (2) Az AKCS-országokkal és -régiókkal kötött gazdasági partnerségi megállapodások ezen megállapodásokra vonatkozó időszakonkénti felülvizsgálati záradékokat tartalmaznak.
- (3) A kereskedelem globális fejlődésével párhuzamosan a tárgyalási irányelvek módosítása szükséges annak érdekében, hogy pontosabb keretbe foglalhatók legyenek az új tárgyalások az Unió közelmúltbeli szakpolitikai kezdeményezéseinek és prioritásainak fényében,
- (4) A gazdasági partnerségi megállapodások az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, legutóbbi módosítás szerinti partnerségi megállapodásban ⁽¹⁾ (Cotonoui Partnerségi Megállapodás), illetve hatálybalépését követően az annak helyébe lépő megállapodásban meghatározottak szerint az egyrészről az Unió és tagállamai, másrészről az AKCS-országok közötti átfogó kapcsolatok részét képezik. A Cotonoui Partnerségi Megállapodás 34. cikkének (1) bekezdése értelmében a felek közötti gazdasági és kereskedelmi együttműködés célja az AKCS-államok zökkenőmentes és fokozatos integrálása a világgazdaságba, kellő tekintettel politikai választásukra és fejlesztési prioritásaikra, előmozdítva ezáltal a fenntartható fejlődést, és hozzájárulva a szegénység felszámolásához az AKCS-országokban. Ezzel összefüggésben a gazdasági partnerségi megállapodások a Cotonoui Partnerségi Megállapodás 36. cikkének (2) bekezdésében említettek szerint fejlesztési eszköznek tekinthetők. A tárgyalások során ezért különösen figyelembe kell venni a felek eltérő fejlettségi szintje mellett az AKCS-országok sajátos gazdasági, társadalmi és környezeti korlátait is, továbbá az említett országok arra irányuló képességét, hogy gazdaságaikat a liberalizációs folyamathoz igazítsák,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottságnak címzett, az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal és régiókkal kötendő gazdasági partnerségi megállapodások uniós hatáskörbe tartozó vonatkozásairól folytatandó tárgyalásra vonatkozó tárgyalási irányelvek a függelékben foglaltak szerint módosulnak.

2. cikk

A tárgyalásokat az AKCS-munkacsoporttal konzultálva kell lefolytatni. Az egyes kereskedelemmel kapcsolatos kérdésekbe be kell vonni a Kereskedelempolitikai Bizottságot.

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2019. december 19-én.

a Tanács részéről
az elnök
K. MIKKONEN

KIEGÉSZÍTÉS

Az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal és régiókkal kötendő gazdasági partnerségi megállapodásokra vonatkozó tárgyalási irányelvek**1. Preambulum**

A Cotonoui Megállapodásra ⁽¹⁾, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodásra történő általános hivatkozáson kívül külön hivatkozás történik eyebek között a következőkre:

- a felek elkötelezettsége az AKCS-államok gazdasági, kulturális és társadalmi fejlődésének előmozdítása és felgyorsítása mellett a békéhez, a jóléthez, a biztonsághoz és a fenntartható fejlődéshez való hozzájárulás, valamint stabil és demokratikus politikai környezet előmozdítása céljából,
- a felek elkötelezettsége a következők mellett: az AKCS–EU partnerség kiemelkedő fontosságú elemét képező emberi jogok – többek között alapvető munkavállalói jogok –, demokratikus elvek és jogállamiság tiszteletben tartása, az AKCS–EU partnerség alapvető elemét képező jó kormányzás, ideértve a korrupció elleni küzdelmet is,
- a felek elkötelezettsége olyan nemzetközileg elfogadott elvek és szabályok mellett, amelyek célja egy kölcsönösen támogató kapcsolat elősegítése a kereskedelem és a fenntartható fejlődés között, beleértve a következők támogatását: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend (2030-ig tartó időszakra szóló menetrend) és annak fenntartható fejlődési céljai, nemzetközi munkaügyi megállapodások és normák, többek között a teljes körű és produktív foglalkoztatás, valamint a mindenkinek biztosítandó tisztességes munka, továbbá az olyan nemzetközi éghajlati megállapodások, mint például a Párizsi Megállapodás és az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye,
- a feleknek a következők melletti elkötelezettsége: a partnerség központi eleme a szegénység csökkentésére és felszámolására irányuló célkitűzés, összhangban az AKCS-országok fenntartható fejlődésére és a világgazdaságba történő fokozatos integrációjára irányuló erőfeszítésekkel; következésképpen az AKCS–EU gazdasági és kereskedelmi együttműködésnek az AKCS-országokban meglévő regionális integrációs kezdeményezések alapján történő kiépítése,
- az AKCS–EU gazdasági és kereskedelmi együttműködés célja az AKCS-államok világgazdaságba való zökkenőmentes és fokozatos integrálásának előmozdítása, kellő tekintettel politikai döntéseikre és fejlesztési prioritásaikra, és különösen saját szegénységcsökkentési stratégiáikra, előmozdítva ezáltal fenntartható fejlődésüket és hozzájárulva a szegénység felszámolásához az AKCS-országokban,
- a felek elkötelezettsége amellet, hogy támogassák a regionális integrációs folyamatot az AKCS-államok csoportja körében, és hogy ösztönözzék a regionális integrációt mint az AKCS-országok világgazdaságba történő integrációjának kulcsfontosságú eszközt,
- a felek elkötelezettsége a gazdasági, kereskedelmi és beruházási együttműködés megerősítése mellett, valamint az egymás közötti új kereskedelmi és beruházási dinamika kialakítása iránt, az AKCS-országok liberalizált világgazdasági viszonyokra való áttérésének megkönnyítése, továbbá a magánszektor – különösen a mikro, kis- és középvállalkozások (mkkv-k) – fejlődésének elősegítése érdekében,
- a felek elkötelezettsége amellet, hogy figyelembe vegyék az AKCS-országok és -régiók eltérő igényeit és fejlettségi szintjét,
- a felek elkötelezettsége amellet, hogy tiszteletben tartsák a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) keretében vállalt kötelezettségeiket, és hogy előmozdítsák a WTO célkitűzéseit,
- a felek azon közös célkitűzése, hogy adott esetben elmélyítsék együttműködésüket és intenzívebbé tegyék a kapacitásépítést a fenntartható kereskedelem és beruházások szempontjából releváns valamennyi területen, valamint hogy fokozatosan és kölcsönös alapon liberalizálják az áruk és szolgáltatások kereskedelmét a WTO szabályaival összhangban, figyelembe véve az AKCS-országok fejlettségi szintjét, valamint gazdasági, társadalmi és környezeti korlátaikat,
- a felek elkötelezettsége annak biztosítása mellett, hogy a Cotonoui Megállapodás, illetve az annak helyébe lépő megállapodás keretében tett erőfeszítések, valamint a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek) keretében tett erőfeszítések kölcsönösen erősítsék egymást,

⁽¹⁾ Az AKCS–EU partnerségi megállapodás a 2005. június 25-én Luxembourgban aláírt megállapodással (HL L 209., 2005.8.11., 27. o.) és a 2010. június 22-én Ouagadougouban aláírt megállapodással (HL L 287., 2010.11.4., 3. o.) módosult.

- a felek ahhoz fűződő jogai, hogy a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban szabályozzák a közérdeket szolgáló gazdasági tevékenységeket olyan legitím közpolitikai célkitűzések megvalósítása érdekében, mint például a közegészség, a szociális szolgáltatások, a közoktatás, a biztonság, a környezet, a közérkölc, a szociális, illetve fogyasztóvédelem, valamint a magánélet és a személyes adatok védelme és előmozdítása, továbbá a kulturális sokszínűség előmozdítása és védelme.

2. A GPM-ek jellege és hatálya

A tárgyalások célja GPM-ek megkötése egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok és régiók között. A GPM-ek célja az AKCS-államok világgazdaságba való zökkenőmentes és fokozatos integrálásának előmozdítása, kellő tekintettel politikai döntéseikre és fejlesztési prioritásaikra, előmozdítva ezáltal fenntartható fejlődésüket és hozzájárulva a szegénység felszámolásához az AKCS-országokban.

A Cotonoui Megállapodás 36. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseivel, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően a Cotonoui Megállapodás helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezésével összhangban a tárgyalások célja GPM-ek létrehozása, illetve adott esetben elmélyítése a Cotonoui Megállapodás 37. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseivel, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően a Cotonoui Megállapodás helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezésével összhangban meghatározott AKCS-alcsoportokkal, figyelembe véve az AKCS-régió belüli regionális integrációs folyamatokat.

A GPM-ek célja a felek közötti szorosabb gazdasági integráció előmozdítása, a közöttük lévő kereskedelmi akadályok fokozatos megszüntetésével, valamint az együttműködés fokozásával a kereskedelem szempontjából releváns valamennyi területen, a WTO rendelkezéseivel teljes összhangban.

A GPM-eknek a Cotonoui Megállapodásban foglalt célkitűzéseken és elveken kell alapulniuk, és különösen azok kiemelkedő fontosságú és alapvető elemein, továbbá a Cotonoui Megállapodás III. részének II. címében szereplő rendelkezéseken, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően a Cotonoui Megállapodás helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezésein. A GPM-ekre irányuló tárgyalások során ezért figyelembe kell venni különösen a felek eltérő fejlettségi szintjét, valamint az AKCS-országok sajátos gazdasági, társadalmi és környezeti korlátait, továbbá azon képességüket, hogy gazdaságaik igazodjanak és alkalmazkodjanak a liberalizációs folyamathoz.

3. Árukereskedelem

3.1. Célkitűzés

A GPM-ek célja szabadkereskedelmi övezetek létrehozása a felek között, a Cotonoui Megállapodás, illetve az annak helyébe lépő megállapodás fejlesztési célkitűzései alapján, a WTO rendelkezéseivel összhangban. Ezért az alábbi piacra jutási feltételek csak a GPM-ek keretében állnak majd rendelkezésre. A GPM-ekre irányuló, árukereskedelemmel kapcsolatos jövőbeli tárgyalásokon az ilyen tárgyalások keretében már elfogadott vívmányokat kell alapul venni.

3.2. Behozatali vámok

- Az Európai Unióba irányuló behozatal

A GPM-eknek a jelenleg biztosított piacra jutási feltételekre kell épülniük és hatásukra e feltételeknek bővíteniük kell. A vámok további lebontására vonatkozó konkrét rendelkezéseket a tárgyalások folyamán kell rögzíteni, figyelembe véve az AKCS-országok meglévő és potenciális exportérdekeit, valamint a kereskedelem liberalizációs intézkedéseknek különösen az AKCS-régió belüli regionális integrációra gyakorolt hatását.

- Az AKCS-országokba irányuló behozatal

A fenntartható fejlődés regionális gazdasági integráció és megfelelő szakpolitikák révén történő előmozdításának elsődleges céljával a tárgyalásokon a következőkre kell törekedni: 1. az Európai Unióból származó behozatalra vonatkozó vámok eltörlése egy átmeneti időszak alatt, lényegében a kereskedelem egészének vonatkozásában, 2. a vámokkal azonos hatású összes díj eltörlése a GPM-ek alkalmazásának kezdőnapjától, valamint 3. a mennyiségi korlátozások és a velük azonos hatású intézkedések megszüntetése a GPM-ek alkalmazásának kezdőnapjától.

A vámok lebontásának ütemterve és az AKCS-országok kereskedelem liberalizációjának végső termékköre tükrözni fogja az AKCS-országok gazdasági, társadalmi és környezeti korlátait, valamint azon kapacitásukat, hogy gazdaságaikat a liberalizációs folyamathoz igazítsák. Ezért az érintett AKCS-országok sajátos korlátainak figyelembevétele érdekében a Cotonoui Megállapodás, illetve az annak helyébe lépő megállapodás, valamint a WTO-szabályok célkitűzéseivel összeegyeztethető átmeneti időszakot rugalmasan kell alkalmazni. Ugyanezt a rugalmasságot kell alkalmazni a termékkörrel és az AKCS-országok liberalizációs kötelezettségvállalásainak menetrendjével/ritmusával kapcsolatban.

A fentiek ellenére az AKCS-országok mindenkor legalább MFN-elbánást kell, hogy biztosítsanak az Európai Unió számára. Ez nem vonatkozik az AKCS-országok közötti vagy az AKCS-országok által más, nem jelentős kereskedő gazdaságnak minősülő fejlődő országok számára regionális megállapodások vagy a WTO-követelményekkel összeegyeztethető egyéb kereskedelmi rendelkezések keretében nyújtott engedményekre.

A tárgyalások során, továbbá az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkének, valamint a Cotonou Megállapodás, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás keretében elfogadott GPM-eknek a fényben figyelembe kell venni az Európai Unió legkülső régióinak sajátos érdekeit is. Ezzel összefüggésben a GPM-ekben mindenekelőtt különös intézkedések írhatók elő az ezekből a régiókból származó termékek javára, azzal a céllal, hogy rövid távon megvalósuljon a régiók közötti kereskedelembe való bekapcsolódásuk, a WTO-rendelkezésekkel összhangban. A tengerentúli társulási határozat⁽²⁾ tükrében figyelembe kell venni a tengerentúli országok és területek érdekeit is.

Az AKCS-országoknak vállalniuk kell legalább azt, hogy az Európai Unió számára nyújtott elbánást automatikusan kiterjesztik az érintett GPM összes többi részes felére is, lehetőleg az Európai Uniót érintő kereskedelmi liberalizációt megelőzően.

Amennyiben a kereskedelmi liberalizáció következtében komoly nehézségek merülnek fel, az AKCS-országok az Európai Unióval történő konzultációt követően ideiglenesen felfüggeszthetik a liberalizációs ütemterv alkalmazását, és a WTO rendelkezéseivel teljes összhangban adott esetben átdolgozhatják vagy kiigazíthatják a szabadkereskedelmi övezet végső létrehozását célzó ütemezést.

Az AKCS-országok kereskedelmének liberalizálására irányuló tervek és ütemezés a GPM-ek részét kell, hogy képezzék. A GPM-eknek tartalmazniuk kell a megfelelő termékjegyzékeket és a vámlebontás ütemtervét. Ezeket a jegyzékeket és ütemterveket a tárgyalások során kell majd véglegesíteni.

– Alapvámok

Az alapvámoknak, amelyekre a megállapodás szerinti csökkentéseket alkalmazni kell, az AKCS-országok által a GPM-ek aláírásának napján ténylegesen alkalmazott legnagyobb kedvezményes vámtételeknek kell lenniük. Ezeket a GPM-ekhez csatolt jegyzékben kell meghatározni.

3.3. Általános rendelkezések

Exportvámok. A felek közötti kereskedelemben alkalmazott exportvámokat egy közösen megállapított – tíz évet meg nem haladó – ütemezés szerint kell megszüntetni.

A felek közötti kereskedelemben a kivitelre vagy a behozatalra alkalmazott **menyiségi korlátozásokat** és az ezekkel azonos hatású intézkedéseket a GPM-ek alkalmazásának kezdőnapjától meg kell szüntetni.

Nemzeti elbánás és adóintézkedések. A GPM-eket olyan egységes, a nemzeti elbánásra vonatkozó rendelkezéssel kell kiegészíteni, amely biztosítja, hogy a felek termékei ne részesüljenek kevésbé előnyös elbánásban, mint a nemzeti származású hasonló termékek. A GPM-ek alkalmazásának kezdőnapjától kezdődően meg kell szüntetni valamennyi belső, már létező, hátrányosan megkülönböztető adóügyi intézkedést vagy gyakorlatot.

Adózás. A GPM-eknek a WTO-egyezmények idevágó cikkei alapján rendelkezéseket kell tartalmazniuk az adózással kapcsolatos kivételeket illetően.

Változó sebesség. Amennyiben az érintett AKCS-régiók integrációs célkitűzéseivel összeegyeztethető, a GPM-ekben változó sebességről kell rendelkezni a kereskedelmi liberalizáció tekintetében, figyelembe véve az érintett AKCS-országok fejlettségi szintjét, valamint a régió belüli integráció esetlegesen eltérő intenzitását, a régió belső integrációs folyamatával összhangban.

Élelmezésbiztonsági záradék. A GPM-eknek tartalmazniuk kell az élelmezésbiztonság elősegítését célzó, a WTO-szabályokkal összhangban lévő rendelkezéseket.

Védintézkedések. Védintézkedéseket a WTO vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni.

Dömpingellenes intézkedések. Amennyiben az egyik fél úgy találja, hogy egy másik fél a GATT rendelkezéseinek értelmében kárt okozó dömpinget vagy támogatást valósít meg, a GATT/WTO szabályaival és gyakorlataival összhangban megfelelő intézkedéseket hozhat e gyakorlattal szemben. Ezzel összefüggésben az Európai Uniónak különös figyelmet kell fordítania az érintett AKCS-országok sajátos gazdasági és társadalmi helyzetére.

⁽²⁾ A Tanács 2013/755/EU határozata (2013. november 25.) az Európai Unió és a tengerentúli országok és területek társulásáról („tengerentúli társulási határozat”) (HL L 344., 2013.12.19., 1. o.).

Moratórium. A feleknek meg kell állapodniuk abban, hogy a regionális csoportosulás és az Európai Unió közötti GPM-ek alkalmazását követően egyik fél sem vezet be új vámokat, nem növeli a meglévő vámokat, továbbá nem vezet be új mennyiségi korlátozásokat, sem azokkal azonos hatású intézkedéseket. A feleknek a tárgyalások kezdetétől fogva figyelembe kell venniük ezt az elvet.

Átláthatóság. Mindkét félnek a másik rendelkezésére kell bocsátania vámtarifa-jegyzékét és annak minden későbbi módosítását.

Az áruk tarifális besorolása. A felek közötti kereskedelemben az áruk tarifális besorolására a harmonizált rendszert kell alkalmazni.

3.4. Származási szabályok és igazgatási együttműködés

A származási szabályokról és az igazgatási együttműködésről folytatott tárgyalások során figyelembe kell venni az uniós származási szabályokkal kapcsolatos legfrissebb fejleményeket és az egyes GPM-ek alapján fennálló származási szabályokat. Ezzel összefüggésben az Európai Uniónak meg kell vizsgálnia az AKCS-állam(ok) által benyújtott, a származási szabályok megváltoztatására irányuló konkrét kérelmeket, amelyek célja a meglévő szabályok egyszerűsítése és az AKCS-országok jelenlegi piacra jutási lehetőségeinek javítása, figyelembe véve az egyes országokban fennálló helyzetet, valamint – különösen – az országok preferenciális kereskedelmi kapcsolatait vonatkozásában meglévő tapasztalatokat és e kapcsolatok struktúráját.

A GPM-ek révén a szerződő felek felhatalmazást kapnak majd arra, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak az igazgatási együttműködés hiánya vagy visszaélések esetén. A preferenciális behozatalokat érintő visszaélésekből fakadó vámveszteségek kérdését illetően horizontális tanácsi határozat alapján megfelelő intézkedéseket lehetne meghatározni.

3.5. Vámok, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése, csalásellenes intézkedések és pénzügyi felelősség

A legmagasabb szintű nemzetközi normákra építve és a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló WTO-megállapodás rendelkezéseivel összhangban a tárgyalások során törekedni kell a behozatalhoz és a kivitelhez kapcsolódó valamennyi követelmény és eljárás egyszerűsítésére, különös tekintettel a vám eljárásokra, az importengedélyezésre, a vámérték-megállapításra, az árutovábbítási szabályokra és az előzetes áruvizsgálatra. A GPM-ekben szerepelnie kell majd egy a vámügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló jegyzőkönyvnek. A vámkedvezményekkel való visszaélés megelőzése érdekében tartalmazniuk kell továbbá egy csalás elleni záradékot.

4. Szolgáltatás-kereskedelem, beruházások és digitális kereskedelem

4.1. Hatály

A GPM-ekben rendelkezni kell a szolgáltatás-kereskedelem és a beruházások fokozatos és kölcsönös liberalizálásáról, amelynek célja, hogy olyan hasonló piaci hozzáférési lehetőségeket lehessen biztosítani, amelyek összhangban állnak a vonatkozó WTO-szabályozással, különösen a GATS-egyezmény V. cikkével, figyelembe véve az érintett AKCS-országok fejlettségi szintjét. A GPM-ek hatályának ki kell terjednie a szolgáltatásnyújtás minden módjára.

Az EUMSZ-ben foglaltaknak és különösen az általános érdekű szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvnek megfelelően meg kell őrizni az uniós közszolgáltatások magas minőségét, figyelembe véve az EU által az e területen, így a GATS-ban vállalt kötelezettségeket is. E tárgyalásokból ki kell zárni a GATS I. cikkének (3) bekezdésében meghatározottak szerinti, az államhatalom gyakorlása során nyújtott szolgáltatásokat. A GPM-ekben újólag meg kell erősíteni a felek ahhoz fűződő jogait, hogy a nemzetközi kötelezettségekkel összhangban szabályozzák a közérdeket szolgáló gazdasági tevékenységeket.

Ezenkívül a GPM-ekben szerepelniük kell olyan szabályozási intézkedéseknek, amelyek a belső akadályok kezelését célozzák, többek között – adott esetben – a belföldi szabályozás területén. A GPM-ekben szerepelhetnek továbbá a beruházásokhoz kapcsolódó teljesítménykövetelményekre vonatkozó szabályozások.

A kereskedelem egyre terjedő digitalizációjával és a digitális kereskedelem erőteljes fejlődési dimenzióival összefüggésben a tárgyalásokon olyan szabályokról kell megállapodni, amelyek hatálya kiterjed a digitális kereskedelemre, így például az adatok határokon átvitelű áramlására, nem tárgyalva ugyanakkor a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós szabályokról és nem érintve ezeket, továbbá az uniós jogszabályok sérelme nélkül. E szabályoknak arra kell irányulniuk, hogy a vállalkozások és a fogyasztók előnyére javuljanak a digitális kereskedelem feltételei, fokozódjon a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak (mkkv-k) az ilyen kereskedelmi tevékenységekben való részvétele, továbbá hogy új lehetőségek nyíljanak az inkluzív és fenntartható növekedés és fejlődés előmozdításához. A GPM-ekben rendelkezni kell a digitális kereskedelem kapcsán felmerülő szabályozási kérdésekkel kapcsolatos megfelelő rugalmasságról, együttműködésről és párbeszédéről.

A GPM-ekben rendelkezni kell arról, hogy az audiovizuális szolgáltatásokat a felek közötti egyedi, kulturális együttműködési és partnerségi megállapodások keretében külön szabályozzák. Ezeknek a megállapodásoknak biztosítaniuk kell majd az Európai Unió és tagállamai, valamint az AKCS-országok számára annak lehetőségét, hogy kulturális sokszínűségük fenntartása érdekében megőrizzék és fejlesszék saját kulturális és audiovizuális politikájuk kialakításához és megvalósításához szükséges kapacitásukat, az AKCS-országok kulturális értékeinek és identitásának

elismerése, megőrzése és előmozdítása mellett, annak érdekében, hogy elősegítsék a kultúrák közötti párbeszédet ezen országok kulturális javai és szolgáltatásai piacra jutási lehetőségeinek javítása révén, a Cotonoui Megállapodás 27. cikkének rendelkezéseivel, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően a Cotonoui Megállapodás helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.

A feleknek meg kell majd állapodniuk abban, hogy a regionális csoportosulás és az Európai Unió közötti GPM-ek alkalmazását követően egyik fél sem vezet be új vagy a korábbiaknál hátrányosabb megkülönböztető intézkedéseket. A feleknek a tárgyalások kezdetétől fogva figyelembe kell venniük ezt az elvet.

A liberalizációs folyamatra aszimmetrikus módon kerül sor. Az AKCS-államoknak a GATS – különösen a fejlődő országok liberalizációs megállapodásokban való részvételére vonatkozó – rendelkezéseivel összhangban lehetőségük lesz bizonyos fokú rugalmasság alkalmazására általános értelemben vett fejlettségi szintjük, valamint a szektorai és alszektoraik fejlettségének szintjétől függően.

Az Európai Unió esetében az átmeneti időszak nem haladhatja meg a 10 évet.

Az AKCS-felek tekintetében az AKCS-országok sajátos korlátainak figyelembevétele érdekében a Cotonoui Megállapodás, illetve az annak helyébe lépő megállapodás, valamint a WTO-szabályok célkitűzéseivel összeegyeztethető – ugyanakkor elviekben 15 évet meg nem haladó – átmeneti időszak rugalmas alkalmazására kerül majd sor.

A GPM-ekben részt vevő AKCS-országok vállalják, hogy legalább ugyanazokat a szabályokat alkalmazzák egymás viszonylatában, mint amelyeket az Európai Unió tekintetében alkalmaznak.

A GPM-ekkel meg kell majd erősíteni a Cotonoui Megállapodás, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezései keretében tett, a szolgáltatásokhoz kötődő kötelezettségvállalásokat.

4.2. Gyakorlati intézkedések

A tárgyalásokat el lehet halasztani, ha az AKCS-országoknál fellépő különleges gazdasági, szociális és környezeti kényszerítő körülmények azt indokoltá teszik. Ilyen esetben a felek rendszeresen értékelik a helyzetet a gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalások során. A felek biztosítják, hogy a tárgyalásokat előkészítő szakaszt aktívan felhasználják a tárgyalások előkészítésére, mindenekelőtt a szolgáltatások fejlesztésére irányuló megfelelő támogatás mobilizálásával, a Cotonoui Megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel, különösen a megállapodás 41. cikkének (5) bekezdésével, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.

5. Folyó fizetések és tőkemozgások

A GPM-ekkel meg kell erősíteni a Cotonoui Megállapodás II. mellékletének 12. cikke, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezései keretében tett kötelezettségvállalásokat.

A GPM-ekben a megállapodások hatálya alá tartozó tranzakciókhoz kötődő folyó fizetések és tőkemozgások tekintetében teljes liberalizációra kell törekedni. A megállapodásoknak ezenkívül tartalmazniuk kell minden, a védintézkedésekről és külön szabályokról szóló rendelkezést is (pl. az Unió gazdasági és monetáris uniójával és a fizetési mérleggel kapcsolatban), melyeknek összhangban kell lenniük az EUMSZ-nek a tőke szabad mozgásáról szóló rendelkezéseivel.

6. Kereskedelemmel kapcsolatos területek

6.1. Általános kérdések

A GPM-ekben újílag meg kell erősíteni a Cotonoui Megállapodás és az annak helyébe lépő megállapodás keretében tett, a kereskedelemmel kapcsolatos területeket érintő kötelezettségvállalásokat ⁽³⁾, különös tekintettel a versenypolitikára, a szellemi tulajdon-jogok védelmére (ideértve a földrajzi árujelzőket), a szabványosításra és tanúsításra, az állat- és növényegészségügyi intézkedésekre, a kereskedelem és a környezetvédelem kapcsolatára, a kereskedelmi és munkaügyi előírásokra, a fogyasztóvédelmi politikára és a fogyasztók egészségének védelmére. A GPM-ek e rendelkezéseit felül kell majd vizsgálni a soron következő multilaterális, plurilaterális, illetve kétoldalú kereskedelmi tárgyalások eredményeinek fényében.

6.2. Egyes konkrét területek

A fentiek mellett az alábbiak vonatkoznak a következő területekre:

Beruházások. „A szegénység csökkentésére és felszámolására irányuló, a fenntartható fejlődéssel összhangban lévő célkitűzésnek” megfelelően (és tekintettel a Cotonoui Megállapodás I., 29., 75–78. cikkére és II. mellékletére, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseire) a felek megállapodnak abban, hogy olyan keretet hoznak létre, amely a beruházáskönnyítésre irányuló többoldalú

⁽³⁾ A Cotonoui Megállapodás 45–51. cikke és 78. cikke, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezései.

kezdeményezések figyelembevétele mellett elősegíti, fokozza és ösztönzi a közöttük megvalósuló, kölcsönösen előnyös fenntartható beruházásokat. Ez a keret a megkülönböztetés tilalma, a nyitottság, az átláthatóság és a stabilitás elvén fog alapulni. A felek a beruházókra vonatkozó stabil és átlátható szabályozás segítségével elősegítik a vonzó és stabil beruházási környezet megteremtését, valamint igyekeznek hatékonyabbá tenni a pénzügyi kirekesztés felszámolását és a forráshoz jutást.

Ha mindkét fél tárgyalási területként jelöli meg, illetve további ország- vagy régióspecifikus tárgyalási irányelvek függvényében napirendre kerülhetnek beruházásvédelmi rendelkezések is. Ezeknek összhangban kell lenniük a beruházásvédelemre – így többek között a beruházási viták rendezésére – vonatkozó megújult uniós megközelítéssel. Az ilyen rendelkezéseknek biztosítaniuk kell a beruházók és a beruházások erőteljes védelmét, ugyanakkor teljes mértékben meg kell őrizniük a felek azon jogát, hogy legitim szakpolitikai célok elérése érdekében szabályozást vezessenek be a területükön. Az esetleg sorra kerülő tárgyalások folyamán ezenkívül figyelembe kell venni a fenntartható fejlődésre és a felelős üzleti magatartásra vonatkozó, a beruházásvédelemmel kapcsolatos megreformált uniós megközelítésben is említett, nemzetközileg elismert releváns elveket és iránymutatásokat.

Közbeszerzés. A GPM-ek céljaként kell kitűzni, hogy minden kormányzati szinten biztosítsák a közbeszerzési szabályok és módszerek teljes átláthatóságát a közbeszerzésről szóló többoldalú megállapodás (WTO) elveinek megfelelően. Ezen túlmenően – a megkülönböztetés tilalmának elve alapján és fejlettségi szintjük figyelembevételével – a felek törekedhetnek közbeszerzési piacaik fokozatos liberalizálására is.

Szabványok, műszaki előírások és megfelelésértékelés. A GPM-eknek tartalmazniuk kell egy, a kereskedelem technikai akadályairól szóló átfogó fejezetet, amely a kereskedelem technikai akadályairól szóló WTO-megállapodásra épül, ám túl is mutat azon. E fejezet kidolgozása során a következőkre kell törekedni: a műszaki előírások összeegyeztethetőségének és konvergenciájának megteremtése nemzetközi szabványok alkalmazása segítségével, a vizsgálati és tanúsítási előírások egyszerűsítése a megfelelésértékelés kockázatalapú megközelítésének alkalmazásával, továbbá az átláthatóság növelése.

Állat- és növényegészségügyi szabványok. A közelmúltban megkötött uniós megállapodásokkal összhangban a GPM-eknek is tartalmazniuk kell egy az állat- és növényegészségügyi szabványokkal foglalkozó fejezetet. Az állat- és növényegészségügyi intézkedések alkalmazásáról szóló WTO-egyezmény elveire építve a tárgyalások során törekedni kell arra, hogy szó essen az olyan kérdésekről, mint a nemzetközi normák (a Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény, az Állategészségügyi Világszervezet által alkalmazott normák, a Codex) alkalmazása, az átláthatóság és a megkülönböztetésmentesség, az indokolatlan késedelem megelőzése, a harmonizáció, az egyenértékűség elismerése, a felek állategészségügyi és károsítóhelyzetének elismerése, a regionalizáció (zónákra való felosztás), az eljárások ellenőrzése, felügyelete és jóváhagyása, az elővigyázatosság elve, az ellenőrzések (auditok), a tanúsítás, az importellenőrzés, vészhelyzeti intézkedések, előzetes jegyzékbe vétel az állategészségügy területén, az EU egységes jogalanyként való elismerése, technikai együttműködés, jobb együttműködés az antimikrobiális rezisztencia és az állatjólét területén, valamint az állat- és növényegészségügyi szabványok területét illető intézkedésekhez kapcsolódó konkrét kereskedelmi problémák gyors kezelését célzó mechanizmus. E fejezetben a fentiek mellett hangsúlyt kell kapnia a felek között a szabványok változásakor esedékes információcserének, valamint a kísérő politikáknak, így a technikai együttműködésnek is.

Adatvédelem. A GPM-ek kidolgozása során célul kell kitűzni a magánélet és a személyes adatok magas szintű védelmének megfelelő jogi rendszerek és szakpolitikák segítségével történő biztosítását, többek között a független felügyeleti hatóságok általi jogérvényesítésen keresztül, amely a polgárok digitális gazdaságba vetett bizalmának központi tényezője, valamint a felek közötti kereskedelmi forgalom és végrehajtási együttműködés megkönnyítésének egyik kulcsfontosságú eleme.

Szellemijajdon-jogok. A szellemijajdon-jogok területén a GPM-ekkel megfelelő, kiegyensúlyozott és hatékony védelmi szintet kell kialakítani, továbbá a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló WTO-megállapodásban (TRIPS-megállapodás) foglaltakon túl is rendelkezéseket kell biztosítani a polgári, illetve a határokon történő jogérvényesítésre vonatkozóan, ideértve a földrajzi árujelzőket is. A GPM-ekben meg kell erősíteni a TRIPS-megállapodásban biztosított rugalmasságot. A GPM-ekben ki kell emelni a WTO miniszteri konferenciája által 2001. november 14-én elfogadott, a TRIPS-megállapodás és a közegészségügy kapcsolatáról szóló nyilatkozat jelentőségét. A GPM-ekben lefektetett jogok és kötelezettségek értelmezése és végrehajtása során a feleknek biztosítaniuk kell a dohai nyilatkozattal való összhangot. A feleknek többek között végre kell hajtaniuk a TRIPS-megállapodás 31a. cikkét, valamint az ahhoz kapcsolódó mellékletet és a melléklet függelékét, amelyek 2017. január 23-án léptek hatályba.

A GPM-eknek közvetlen oltalmat és tényleges elismerést kell biztosítaniuk a megállapodás keretében elfogadott földrajzi jelzések (borok, szeszes italok, mezőgazdasági termékek és élelmiszerek) számára, a TRIPS-megállapodás 23. cikkében meghatározott védelmi szintre építve, többek között a földrajzi jelzésekre való utalással vagy azok bitorlásával szemben, valamint a megfelelő és hatékony jogérvényesítés, a „bona fide” előzetes védjegyekkel való együttélés, a későbbi generikusság elleni védelem és az új földrajzi jelzések felvételének lehetőségéről való

rendelkezések tekintetében. Foglalkozni kell az előzetesen meglévő egyedi – például a növényfajtákhoz, a védjegyekhez, a generikus vagy egyéb jogos előzetes felhasználáshoz kapcsolódó – jogokat érintő kérdésekkel, hogy a jelenleg fennálló konfliktusokat kölcsönösen kielégítő módon rendezni lehessen.

Kereskedelem és versenypolitika. A GPM-ekben a versenypolitikára, a támogatásokra és az állami tulajdonban lévő vállalatokra vonatkozó rendelkezések révén a verseny torzulásainak minimalizálására kell törekedni. E rendelkezések nem akadályozhatják a közszolgáltatások nyújtását. A rendelkezéseknek ugyanakkor biztosítaniuk kell a megfelelő rugalmasságot annak érdekében, hogy végrehajthatók legyenek a gazdasági fejlődés elősegítését vagy a szegénység csökkentését célzó intézkedések, illetve lehetséges legyen az olyan egyéb közpolitikai célok megvalósítása, mint az élelmiszerbiztonság.

Kereskedelem és fenntartható fejlődés. A GPM-eknek elő kell mozdítaniuk a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtását, és meg kell felelniük a munkajogról – így többek között a nemi alapú megkülönböztetés-mentességről – szóló releváns, nemzetközileg elfogadott elveknek és szabályoknak.

A GPM-eknek ezért rendelkezéseket kell tartalmazniuk a következőkkel kapcsolatban: munkajog, a nemek közötti egyenlőség, a nők kereskedelemben való részvételi lehetőségeinek bővítése, továbbá a kereskedelemnek és a fenntartható fejlődésnek egyrészt a környezetvédelmi vonatkozásai – így a fenntartható halászat és akvakultúra, a biológiai sokféleség, az erdészet és az erdészeti termékek –, másrészt azoknak az éghajlatváltozáshoz kötődő vonatkozásai, különösen az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye, a Párizsi Megállapodás és az éghajlatváltozás hatásainak csökkentését célzó kezdeményezések, például a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetenél (IMO).

A GPM-eknek olyan rendelkezéseket is tartalmazniuk kell, amelyek elősegítik az olyan releváns, nemzetközileg elismert elvek és szabályok betartását és hatékony végrehajtását, mint az alapvető munkaügyi normák, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) alapvető egyezményei, a többoldalú környezetvédelmi megállapodások, továbbá a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra, a munkaügyi ellenőrzésekre, a szociális párbeszédre, valamint a szociális és a munkavállalói védelemre vonatkozó előírások. A GPM-eknek tartalmazniuk kell valamennyi fél arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy folyamatosan és kitartóan törekedjenek az ILO alapvető egyezményeinek megerősítésére.

A GPM-ek révén a felek nemzetközi kötelezettségvállalásaival összhangban meg kell erősíteni a felek szabályozási jogát a munkaügyi és környezetvédelmi területeken, és ösztönözni kell a feleket magas fokú védelem kialakítására, többek között a környezetvédelmi szempontból legelőnyösebb lehetőségek figyelembevételével. A GPM-ekben ismételt hangsúlyozni kell az elővigyázatosság elvének tiszteletben tartását. A GPM-ekben rendelkezni kell arról, hogy a munkaügyi védelem és a környezetvédelem szintje nem csökkenthető a kereskedelem és a közvetlen külföldi tőkebefektetés ösztönzése céljából. E rendelkezéseknek arra vonatkozó kötelezettségvállalást is elő kell írniuk, hogy a felek nem térnek el a hazai munkaügyi és környezetvédelmi jogszabályaitól, illetve nem mulasztják el érvényesíteni azokat.

A GPM-ekkel elő kell segíteni, hogy a kereskedelem és a beruházások, így a közvetlen külföldi tőkebefektetések is nagyobb mértékben járuljanak hozzá a fenntartható fejlődéshez, mégpedig többek között olyan kérdések napirendre tűzésével, mint a környezet- és éghajlatbarát áruk és szolgáltatások kereskedelmének megkönnyítése, valamint az önkéntes alapon működő, fenntarthatóságot garantáló rendszerek és a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdítása, tekintettel a nemzetközileg elismert eszközökre, továbbá ösztönözve a feleket a nemzetközi gyakorlatok – például az OECD-iránymutatások, az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek és ágazatspecifikus iránymutatások – alkalmazására.

A GPM-eknek rendelkezéseket kell tartalmazniuk ezen rendelkezések hatékony végrehajtása és nyomon követése céljából, valamint a felek között felmerülő viták kezelését szolgáló mechanizmusra vonatkozóan. A GPM-eknek rendelkezniük kell a civil társadalmi szervezetek bevonásáról, így rendszeres konzultációkról és kommunikációs intézkedésekről. Az említett szervezeteknek nyomon kell követniük a teljes megállapodás végrehajtását, és tanácsadói szerepet kell betölteniük a felek felé.

Mezőgazdasági párbeszéd. Mivel a mezőgazdasági ágazat jelentős tényező az AKCS-országok társadalmi-gazdasági fejlődése és élelmiszerbiztonsága szempontjából, a GPM-ekkel mezőgazdasági párbeszédet is elő kell irányozni (mezőgazdasági partnerség), amelynek keretében olyan kérdések kerülhetnek napirendre, mint a mezőgazdasági áruk (főként az élelmiszerbiztonság szempontjából fontos áruk) és a regionális értékláncok, az új technológiák alkalmazása, a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése, a piacra jutás, a felelős befektetések, valamint az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást és ezen hatások enyhítését, a biológiai sokféleséget és a fenntartható élelmiszer-rendszereket megfelelőképpen szem előtt tartó kutatási és innovációs tevékenység.

6.3. Végrehajtás

E rendelkezések végrehajtását a GPM tanácsnak (lásd alább a 8. pontot) kell nyomon követnie, amelynek munkáját tapasztalt szakértőkből álló végrehajtási vegyes bizottság segíti. A végrehajtási vegyes bizottságnak rendszeresen, legalább évente egy alkalommal össze kell ülnie. A bizottságnak éves jelentéseket kell készítenie, amelyekben értékeli a megtett előrelépést és ajánlásokat fogalmaz meg a további eredményeket célzó intézkedésekre, így például fejlesztési együttműködés biztosítására vonatkozóan, a Cotonoui Megállapodás rendelkezéseivel, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban. Amennyiben szükséges, fontolóra lehet venni külön albizottságok létrehozását is a kereskedelemmel kapcsolatos egyes területeken.

7. Kiegészítő jelleg

A GPM-eknek és az AKCS-partnerek fejlesztési stratégiáinak kölcsönösen támogatniuk kell egymást. A GPM-ek céljai elérésének megkönnyítése érdekében az AKCS-országok vállalják különösen, hogy a megállapodásokat teljes mértékben beépítik fejlesztési stratégiáikba, az EU pedig hasonlóan jár el a fejlesztési együttműködési stratégiáinak keretén belül. Ez magában foglalná a magánszféra – és különösen a mikro-, kis- és középvállalkozások (mkkv-k) – fejlesztésének támogatását, annak nemi dimenziójában is, valamint annak hangsúlyozását, hogy a nyomon követés és a végrehajtás szempontjából fontos a nemzeti és regionális bontású adatok gyűjtése. A felek vállalják, hogy megfelelő forrásokat különítenek el erre a célra a nemzeti és regionális indikatív programokon belül a Cotonoui Megállapodás rendelkezéseivel, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.

8. Intézményi keret

Minden egyes GPM-hez egy GPM vegyes tanácsot hoznak létre, amely a következő feladatokat látja el:

- biztosítja a GPM megfelelő működését,
- tanulmányozza a felek közötti gazdasági és kereskedelmi együttműködés fejlődését,
- azonosítja a megfelelő módszereket a GPM hatálya alá tartozó területeken – mindenekelőtt a GPM fejlesztési célkitűzéseinek megvalósításával kapcsolatban – esetlegesen felmerülő problémák megelőzésére,
- véleménycserét tesz lehetővé és ajánlásokat tesz a gazdasági és kereskedelmi együttműködéssel kapcsolatos bármely, közös érdeklődésre számot tartó kérdésben, ideértve a GPM megfelelő végrehajtását szolgáló jövőbeli intézkedéseket is, és különösen annak szükségességéről, hogy a fejlesztési együttműködésre a Cotonoui Megállapodás rendelkezéseivel, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kerüljön sor.

A GPM vegyes tanács összetételéről, üléseinek gyakoriságáról, napirendjéről és helyszínéről a felek közötti konzultáció útján kell megállapodni.

A GPM vegyes tanácsnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy döntéseket hozzon a GPM hatálya alá tartozó valamennyi kérdésben. A GPM vegyes tanács jelentést tesz a Cotonoui Megállapodás 15. cikkével, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban létrehozott Miniszterek Tanácsának az AKCS-államok csoportjának egészét és az Európai Uniót egyaránt érintő közös érdekű ügyekről.

A GPM-ekben rendelkezni kell a civil társadalommal folytatott rendszeres konzultációról és kommunikációról.

9. Kivételekre vonatkozó záradék

A GPM-eknek egy a kivételekkel kapcsolatos, a megállapodások vonatkozó részeire alkalmazandó egységes záradékot kell tartalmazniuk, amely lehetővé teszi például a közrend, az emberi, állati vagy növényi élet vagy egészség védelmét, a kimerülő természeti erőforrások megőrzését stb., feltéve, hogy ezeket az intézkedéseket a WTO szabályaival összhangban alkalmazzák.

10. Záró rendelkezések

A GPM-eknek tartalmazniuk kell a következőket:

- egy a vitarendezésről szóló fejezet és egy nemteljesítési záradék, köztük a Cotonoui Megállapodás 96. és 97. cikkének, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő rendelkezések. A kereskedelemmel, illetve a kereskedelemmel kapcsolatos kérdésekkel összefüggő vitarendezési eljárásról szóló rendelkezések nem érintik a felek WTO-szabályok, különösen pedig a vitarendezés szabályairól és eljárásairól szóló egyetértés szerinti jogait és kötelezettségeit,
- a jövőbeli fejleményekre vonatkozó záradék, amely arról rendelkezik, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokat – különösen csatlakozás révén – ki lehet terjeszteni vagy össze lehet vonni, a regionális integráció terén elért haladással összhangban,
- a megállapodások hatálybalépésére, (korlátlan) időhatályára, megszüntetésükre, a felmondáshoz szükséges értesítésre és a területi hatályra vonatkozó záradék.

A GPM-ek alkalmazásában az AKCS-országok részéről a „felek” a regionális csoportosulás vagy annak tagállamai, illetve a regionális csoportosulás és annak tagállamai, hatáskörüknek megfelelően. A GPM-ek a felek területén működő bármely állami, regionális vagy helyi hatóság által hozott intézkedésre is alkalmazandók.

11. A tárgyalások felépítése és megszervezése

A Cotonoui Megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel, illetve alkalmazásának kezdőnapját követően az annak helyébe lépő megállapodás vonatkozó rendelkezéseivel összhangban a tárgyalások időszakát az AKCS-országok köz- és magánszektorában történő kapacitásépítésre is fel kell használni azzal a céllal, hogy e szereplők fokozhassák a megfelelő regionális és többoldalú kereskedelmi stratégiák és szakpolitikák meghatározására és végrehajtására irányuló képességeiket. Ennek részét kell képeznie a versenyképesség növelésére, a regionális szervezetek megerősítésére, valamint a regionális kereskedelmi integrációs kezdeményezések támogatására irányuló – adott esetben költségvetési kiigazítással és költségvetési reformmal párosuló – intézkedéseknek, valamint az infrastruktúra modernizálására és a beruházások ösztönzésére szolgáló intézkedéseknek. Ezeket az intézkedéseket a GPM-tárgyalásokon részt vevő regionális csoportosulás és az Európai Unió nyomon követi, adott esetben regionális szinten. Az említett regionális csoportosulásnak többek között az Európai Unió és az AKCS-országok közötti nemzeti és regionális programozási párbeszéd keretében mérlegelendő javaslatokat kell tenniük.

Megfelelő mechanizmusokat kell létrehozni annak érdekében, hogy az EU-ban és az AKCS-országokban működő nem állami szereplőket tájékoztassák a tárgyalások tartalmáról és konzultáljanak velük arról, továbbá hogy biztosítani lehessen az EU és az AKCS-országok között folyamatban lévő párbeszédekkel való koordinációt.

Ezeket az irányelveket legalább tízévenként felül kell vizsgálni, és adott esetben módosítani kell.
